

Галицька земля чекає від Вас наполегливості у навчанні, відданості національними ідеалами

видання Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника «Альма Матер»

Газета заснована 30 Вересня 1988 року

А Л М А М А Т Е Р

число 14-15 (141-142)

Спеціальний випуск

вересень '93

Щастя вам, наші юні друзі!

Початок нового навчального року збігається з вікомпомною подією — двостріччям незалежності рідної України. А для нашого університету — це перша річниця нашого існування.

Професори і доценти, старші викладачі і асистенти, інженерний і лаборантський склад, студентство прикладали велике зусилля аби перші кроки були успішні. Відкрито нові спеціальності — «правознавство», «фінанси і кредит», «бухгалтерський облік і аудит», «слов'янська філологія», «психологія», «декоративно-прикладне мистецтво», «технологія і конструювання виробів із тутра». Усі факультети перейшли на університетські навчальні плани. Зміцнено професорсько-викладацький склад. З 1-го вересня у студентські аудиторії увійде найбільша за всі роки нашої роботи кількість викладачів із високими ступенями і званнями — майже 60 відсотків. Серед них — 26 докторів наук, професорів. Великою повагою студентів користуються професори — Володимир Грабовецький, Мирослав Стельмахович, Володимир Матвійшин, Дмитро Фрейк, Іван Климишин, Михайло Фіголь й інші. До професорської сім'ї увійшли нові вчені — Богдан Пелех і Омелян Кулинич. Нам приємно вітати наших колег, що блискуче захистили докторські дисертації — Василя Грещука, Богдана Остафійчука і Лідію Орбан.

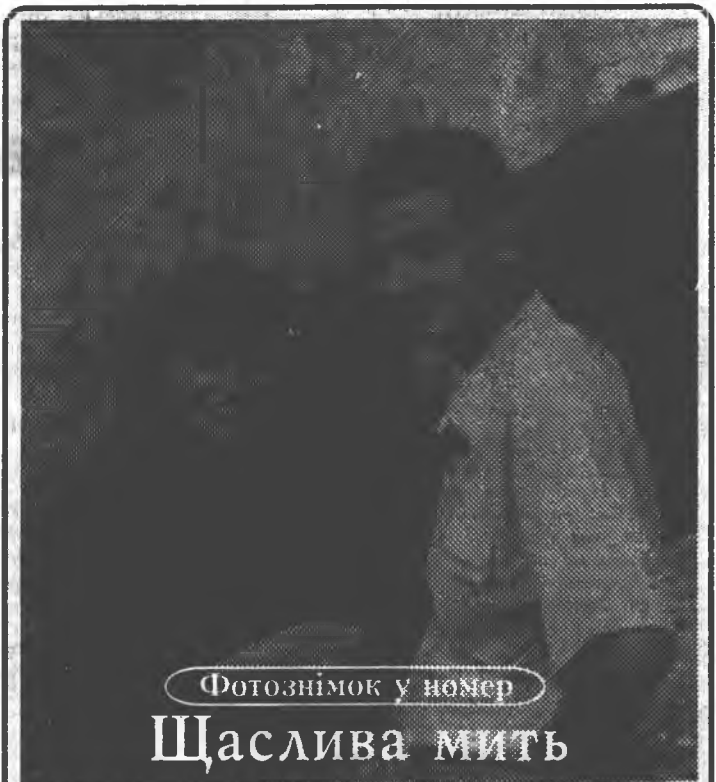
Університет приймає молоде поповнення. Цього літа ми мали один з найбільших за останній період конкурс — більше двох з половиною заяв на одне місце. Як ніколи, багато прийшло в університет медальстів. Серед вступників великий загін юнаків. Якщо взяти до уваги відповіді наших абітурієнтів під час вступу, прочитати їх твори, то легко переконатися, що до нас прийшли молоді люди, готові вірно служити рідній Україні, своєму народові.

Почалися перші лекції, незабаром перші семінарські заняття. Впевнений, що вони відкриють перед нашою молоддю нові обрії знань, пробудять палке бажання штурмувати вершини науки.

Сподіваюсь, що своїм навчанням, громадською позицією Ви підтвердите свою високу свідомість, зрозумієте складність завдань, свою відповідальність перед майбутнім. Наша Галицька земля чекає від Вас, мої дорогі юні друзі, наполегливості у навчанні, справжньої інтелегентності, відданості національним ідеалам.

Віталій Калоніко.

*Ректор університету, доктор філологічних наук,
професор, член-кореспондент АН України,
заслужений діяч науки України.*

ФОТОЗНІМОК У НОМЕР

Щаслива мить

Ірина Федориниш та Андрій Очкур в цьому році стали студентами нашого університету. В житті їх єднає не тільки успіх на цій світляній, місто Калущ, де народились і живуть, а й обраний фах Воли — першокурсники фізико-математичного факультету за спеціальністю «Бухгалтерський облік, контроль та аналіз господарської діяльності».

Робю Юліана Якович.

Наші інтерв'ю

Учитель, якого чекає національна школа

Напередодні нового навчального року школи нашої області чекають нового поповнення — молодих учителів, випускників Прикарпатського університету. Ми попросили директора Івано-Франківської середньої школи №19, колишнього випускника нашого університету, Ковалівку М.В. дати інтерв'ю.

— Пане директоре, ми дізналися в обласному інституті удосконалення вчителів, що у школі,

яку ви очолюєте, працює багато молодих педагогів і що багато робиться для їх становлення. Чи глибоко співпадає з цим думка вчитель-реалізатор стратегічних завдань, визначені державною національною програмою «Освіта»? Якщо ні, то, що потрібно для цього?

— Новий Україна потребує нова

(Заступник на автор. 2)

АШНА НАТЕР

Газета Прикарпатського
університету
Головний редактор
Євген Гордіня
14-15 (141 - 142), вересень 93 р.

Громадсько-редаційна рада:
В.Кисельник, ректор університету,
член-кореспондент АН УРСР,
заслужений діяч науки України,
професор.

Н.Алексюк, завідувач кафедр
педагогіки і психології (дошкільної),
доцент.

А.Турчак, студентка філологічного
факультету.

О.Остапович, студентка факультету
історичних наук, голова студентського
наукового товариства.

С.Хароб, доцент кафедри
української літератури.

В.Хрущ, декан факультету
підготовки і підвищення кваліфікації
педагогічних кадрів, голова обласного
відділення Педагогічного товариства,
професор.

Наша адреса:

Заходіте — м.Івано-Франківськ,
вул.Шевченка,
57, 2-й поверх, каб. 209, 209а.
Повітря — м.Івано-Франківськ, головпоштамт,
а/с № 27.
Телефон — 96 4 13, 96 4 41.

Над номером працюють:

Науковий консультант — кандидат
філологічних наук **В.Полєк**, літературний
редактор — кандидат філологічних наук
З.Кисельник, технічний редактор —
В.Дичка, редактор по рекламі **А.Сакунч**.
Фотомастер — **М.Васильчук**, **В.Дичка**.
Друкарі — **М.Васильчук**, **А.Шевченківська**.

Редакція газети зазначає та робить право
редагувати і скорочувати текст.

Автори публікацій відповідають за добу, точність і об'єктивність наведених фактів, цитат, власних імен, статистичних даних, літературно-історичних, мистецьких, географічних та інших відомостей. Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції.

Виходить двічі на місяць форматом Ф4-8.

Регістраційне свідоцтво ІФ № 048.
Рукописи, малюнки і фотографії не
рецензуються і не повертаються.

Тираж 1000 примірників.

Вам. №

Підписано до друку 31.08 1993 р.

Засновник — Прикарпатський університет.
Комп'ютерна верстка підприємства «АКОР-Д»,
м.Івано-Франківськ, вул.Коповальця, 2,
тел.факс 2-49-43.

Газету віддруковано офсетним способом друку
в Івано-Франківській друкарні обласного видавництва,
м.Івано-Франківськ, вул.Різдва, 31,
тел. 8-246, 2-15-38, 2-18-90.
Директор друкарні Д.Кумбінський.

У цьому році 660 юнаків і дівчат поповнили університетську студентську сім'ю. Всього на денну форму навчання поступило 2696 заяв. Із 595 медалістів студентами стали 239 чоловік. На відміну від попередніх років зріс конкурс на спеціальності «Правознавство», «Українська мова і література», «Педагогіка і психологія» (дошкільна), «Педагогіка і методика початкового навчання і хореографія». Появилось ряд нових спеціальностей — «Фінанси і кредит», «Бухгалтерський облік і аудит», «Слов'янська філологія» (польська мова і література), «Технологія і констрування виробів із хутра».

Значна перевага при вступі до університету надавалася сільській молоді, військовослужбовцям, вступникам із південних та східних регіонів України. Наш навчальний заклад уклав цільові договори на підготовку кадрів у вищезгаданих регіонах.

Факультет доузівської підготовки для громадян української діаспори

забезпечує навчання фахівців, зв'язане з українознавчими спеціальностями, а саме «Українська мова і література», «Історія» тощо. Так, на ці спеціальності зараховано понад 20 чоловік, зокрема, вихідців із Донецька та Житомирської області.

На славу України

Життя прожить — не поле перейти,
Ця істина в народі завжди цінна,
А шлях до заповітної мети
Проляже полем з іменням України.
Нехай іти по ньому у житті,
Де звідусіль чашують вороги
І щастя заступають на путі.
Та вибрав шлях — по ньому твердо йди.
Хай всяке зло прийдеться пережити:
Зневіри час, тривоги, може мором,
Та гордо кличе поле перейти
Душа народу, що не вбита мором.
О Боже, сили дай пройти
Незгоди всі і радости жадані.

Проїти як наші пращури, діди,
Щоб зупинитись на квітчастім лані.
Тож юно, дерсай, учись, трудись
На власну славу й славу України.
Хто знає, може десь і колись
Майбутні оснівають твоє ім'я.
Тож повторю, що життя прожить
Так треба, юні, до нестями,
Щоб поле те, що перейшов на мить
Не вкрилось густо бур'янами.

Олександр Саварій.
Продіумний співробітник.

Телеграма в номер!

Щиро вітаємо з високим
званням!

Цими днями в Києві на адресу Прикарпатського університету надійшла урядова телеграма від міністра освіти України п.П.М.Таличчуна а нагоди присвоєння професору Д.М.Фрейку почесного звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Нижче друкуємо копію телеграми.

Урядова Івано-Франківська
Прикарпатський університет Фрейку Д.М.
Шановний Дмитре Михайловичу
Міністерство освіти України сердечно
задоволене Вас з присвоєнням почесного звання
Заслужений діяч науки і техніки України
Бажаємо міцного здоров'я і щастя творчих
успіхів у підготовці висококваліфікованих
спеціалістів розвитку народознавчих наук
досліджень

Міністр Таличчук

УРЯДОВА ЗВАНО ВРАНЦЬОСЬКИ ПРИКАРПАТСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ШАНОВНИЙ ДИМТРЕ МИХАЙЛОВИЧУ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ УКРАЇНИ СЕРДЕЧНО ПОДКОВОРИЛО ВА
ПРИСВОЄННЯ ПОЧЕСНОГО ЗВАННЯ ЗАСЛУЖЕНИЙ ДІЯЧ НАУКИ
УКРАЇНИ ВАШОГО ПІСНОГО ЗДОРОВ'Я І ЩАСЛИВОГО
ПІДГОТОВКИ ВИСОКОВАЛІФІКОВАНИХ СПЕЦІАЛІСТАХ НАШОМУ
НАУКОВИЙ ДОСТАТІВЦЮ — МІНІСТР ТАЛІЧЧУК

Успішно завершилася Перший Світовий конгрес гугулів. Івано-Франківщина по праву стала землем єднання гугулів. З різних куточків нашої країни, а також із зарубіжних держав до нас приїхали вихідці з цього самобутнього краю, щоб об'єднати свої дусили для духовного й економічного розвитку Гугульщини, поціркувати, що конкретно вони мають зробити для її розвитку і благополуччя, допомогти їй не розчинити свою матеріальну і духовну культуру, зберегти свою самобутність, жити в цивілізованій світ.

Учасники і гості конгресу побували на відкритті ретроспективної виставки витівів Прикарпаття у виставочному залі Спілки художників по вулиці Незалежності. У сесійному залі обласної Ради працювала наукова конференція, на якій йшла мова про духовну і матеріальну культуру гугулів, їх внесок в українську і світову художню літературу, декоративно-прикладне й образотворче мистецтво та інші проблеми.

СВЯТО ЄДНАННЯ

Ми і часпора «Українська освіта в світі»

Такий девіз мав третій Світовий з'їзд Української спілки професійних учителів, котрий завершив свою роботу в Києві. Учасники з'їзду два дні обговорювали стан справ із українською освітою в країнах поселення.

Кожні сім років тому утворюється УСПУ, до її складу входило всього 80 членів. На сьогоднішній день їх — більше як 300. Як сказав під час відкриття з'їзду голова УСПУ Зіновій Квіт, мрія освітній діаспори здійснюється: сьогодні вони зустрічаються на землі предків.

До активної співпраці з українським учительством України та діаспори віце-прем'єр-міністр України Микола Жуланський.

Кор. УКРІНФОРМ.

Минув рік...

Відбулося розширене засідання Вченої ради університету. З доповіддю виступив ректор, професор В.І.Кононенко. Він розповів про досягнення першого року діяльності університету та повніхомів присутніх із завданнями факультетів і кафедр на 1993 — 1994 навчальний рік.

Конференція Науковий форум в Галичі: ще крок до джерел історії

У Галичі відбулася міжнародна наукова конференція «Галицько-Волинська держава. Передумки виникнення, історія, культура, традиції». У цьому представницькому науковому зібранні взяли участь науковці з багатьох міст України, гості з-за кордону — вчені з Польщі, Канади, США.

Учасники відвідали село Корюс біля Галича, де тривають роботи фундаменту Успенського собору та інших споруд княжої і княжої доби. Учасників форуму вітала концерт самодіяльній художній колективів району, мистецтві Корюса.

Відбулися тематичні засідання секцій: «Проблеми слов'янської археології», «Археологія княжої доби», «Архітектура і мистецтво Галицько-Волинської держави» та «Історія, культура, традиції Галицько-Волинської держави». Безумовно, це наукове зібрання допоможе краще осмислити маловідомі сторінки нашої історії, стане новим кроком на шляху вивчення історичних джерел нашої державності.

Наші інтерв'ю

Учитель, якого чекає національна школа

(Замітка. Публікація на стор. 1)

генерація учительства. Приходить, звичайно, частина молодих педагогів, які відповідають своєму призначенню. Проте, на жаль, більшість з них не може сьогодні бути джерелом інтелектуальної, моральної, естетичної, емоційної культури учня. Учитель успадкував всі види суспільства, в якому дотепер ми жили: національний нігілізм, служняцтво щодо начальства і диктаторства у своєму класі. Ці та інші риси стали складовими професіоналізму. Важко вчителю з дозою генетичного страху. Школі потрібний такий педагог, який формуватиме розумку особистість, допоможе дитині пізнати себе, визначити своє місце і призначення у житті. Відбувається поворот до особистості

дитини. Молодий спеціаліст часто не може справитися з цим завданням.

Чи є вихід з такого становища?

— Для цієї мети доцільно більш творчо перейти до перебудови навчального і виховного процесу у вузі, який готує вчителів. Я маю на увазі, з одного боку, демократизацію, гуманізацію та етнізацію змісту і процесу навчання, а з другого — ґрунтовну переорієнтацію психолого-педагогічної та методичної підготовки вчителя, зокрема з опорою на етнопедagogіку та на національну і зарубіжну демократичну спадщину. Як свідчить практика, молодий учитель з перших днів перебування в школі потребує особливої уваги і допомоги щодо формування творчої активності, самостійності, професіоналізму. Не секрет, що відчувається відсутність доброти

і милосердя у відносинах з учнями. Треба викорчовувати коріння нашого одичавіння. Ця велика думка за висловом Б.Пастернака із нашої свідомості витравлена. А доброта і увага до дитини так сьогодні потрібні!

Чекаємо вас, дорогі випускники. Надіємось на розуміння свого призначення. Слова І.Франка «вчителем школа стоїть» засвідчують високий соціальний статус вчителя і трактують його як творця навчально-виховного процесу. Готуйтеся бути не «озвучувачами» чужого матеріалу, а яскравими неповторними особистостями.

Замітка
Надія Сірицька
(Кор. «Анна Матер»)

Поява Прикарпатського університету обумовлена не лише бажанням давати і здобувати освіту, але й наявністю наукових сил у краї. Як одне із багатьох свідчень цього — вихід другого тому десяти томної історії Прикарпаття.

Автор — завідувач кафедри історії України, відомий у всьому світі вчений, доктор історичних наук, професор Володимир ГРАБОВЕЦЬКИЙ.

У ці дні нашому славному країнину виповнилося 65 років. Щиро вітаємо Вас, Володимире Васильовичу, і зичимо добра і здоров'я!

— Пане професоре, вихід другого тому історії Прикарпаття — це знаменна подія не лише в житті нашого краю, але й і всієї України. Появі цієї праці і наступних томів, які вже готові до друку, передувала самовіддана робота, чи не так?

— Шлях цей можна виміряти чоловічим періодом близько 40 років, впродовж яких я працюю над питанням історії України, оскільки я вийшов з Львівської історичної школи академіка Крип'якевича. Задум написання історії Прикарпаття виник у мене ще в 50-х роках. Оскільки історія Прикарпаття майже не вивчена, крім польських і австрійських істориків, які у своїх працях подали далеко неповну історію, то переді мною відкрилось широке поле для наукового дослідження. Зрозуміло, що появі першого тому історії Прикарпаття, передувала вся моя науково-дослідна робота за цей період, тобто понад 700 праць. Серед них 15 монографічних робіт про XV-XVIII століття: це «Селянське повстання під проводом Мухи», «Карпатське опришківство», «Гуцульщина», «Селянський рух на Прикарпатті в другій половині XVII - першій половині XVIII століть» та ряд друків у журналах. Академік Крип'якевич радив мені, щоб я узагальнив ці праці в окремому виданні про Прикарпаття, тобто створив суцільну історію краю. Зрозуміло, що радянські історики минуле України замовчували, керуючись настановою компартійної верхівки про те, що це «непотрібна патріархальщина». Нелегко було працювати за таких умов.

— Познайте, будь-ласка, наших читачів із змісту і першого і другого томів.

— Перший том охоплює історію Прикарпаття з найдавнішого періоду до кінця XV століття. У другому томі розповідається про події XV і першої

половини XVII століть. До речі, завершується другий том Галицькою Хмельниччиною, оскільки то був знаменитий рух Семена Височана.

— Яке відображення знайде у вашому десяти томнику історія ОУН-УПА?

— Один із томів буде присвячено національно-визвольним змаганням, починаючи з XIX століття і пізніше в XX столітті. Національно-визвольні змагання 1917-1919 років теж, за моїм планом, заслуговують окремого тому. Так само окремим томом буде висвітлено національно-визвольну боротьбу в польський період більшовицької окупації наших територій. Цей рух буде деталізовано як складову частину боротьби ОУН-УПА всієї західної України.

— Чи приділяли ви у своїй історії увагу такому питанню, як роль інтелігенції у становленні Української держави?

— Це питання особливо важливе. Бо якщо вести мову про основні історичні віхи

української діаспори ви не забули?

— Безперечно, адже в період більшовицького лихоліття наша історія не могла вивчати цих питань. Тому зрозуміло, що саме ці білі плями в історії України заповнила діаспора. Вона має розповідну літературу. Приміром, літопис УПА, в більшості базується на спогадах, а головне — потрібні джерела і спогади. Для історії особливо важливо відкрити архіви НКВС і КДБ. І найважливіше, що потрібен у цій роботі науковий підхід.

— Ви ще й відомий як найавторитетніший історіограф Гуцульщини...

— Це моя стара і улюблена тема. Я вже видав першу частину історії Гуцульщини. Це надзвичайно колоритний, романтичний і самобутній край. Це мій рідний край. Якщо ж вести мову про плани на майбутнє, то в мене вже підготовлена до друку монографія «Роль запорізького козацтва в історії Галичини». Окрім цього хочу видати серію монографій про національних героїв.

— Що можете сказати про своїх учнів?

— Наша кафедра молода. Молодим асистентам і аспірантам даю проблемні напрями досліджень, як от «Розвиток національної освіти», «Рідна школа», «Українські гімназії, їх роль у формуванні української інтелігенції і української самосвідомості в 20-30-і роки», «Про жіночий рух на Україні». Крім цього, даю для досліджень галицьких істориків, зокрема, Омеляна Салевича — першого голову наукового товариства імені Т. Шевченка, знаменитого історика Шараневича. І взагалі, росіяни класифікували своїх істориків, а ми, галичани, цього не зробили, та й ніхто в Україні не зробив цього. Ми не зможемо розвинути історичну науку, якщо досконало не вивчимо своїх попередників.

— І завершити нашу розмову я попрошу вас темою Довбуша, адже ви родом з Печеніжина, де народився славетний

опришок.

— Олекса Довбуш — це велика історична постать. Я віднайшов історичні матеріали про нього і вивів Довбуша на історичну арену. Видав ряд монографій, провів багато конференцій. Моє село щасливе, бо там вдалось ще в час імперії спорудити перший пам'ятник Олексі Довбушу. Вшановано пам'ять Довбуша і в селі Космач, де він загинув від зрадницької кулі Степана Дзвінчука. Але пам'ять і слава про Олексу Довбуша немирущий, як певмирущий наш український народ.

Розмову зі

Микола Савчук.

Наші інтерв'ю

Фотографія Євгена Торшці

Обов'язок історика

українського народу, то інтелігенція посідала особливу роль. Зокрема у XIX столітті, коли відбувалось її формування в галицьких умовах. В першу чергу, мова йде про наше греко-католицьке духовенство, про наших адвокатів, вчителів. Особливий сплеск національної свідомості, а, значить, і росту національної інтелігенції, спостерігається в австрійський період, коли утворились руханкові організації, які згодом переросли в січі і у військові формування. І вже коли говорити про УПА, то в її утворенні основну роль відіграла інтелігенція — гімназисти, студенти, вчителі, духовні особи. І, взагалі, провід ОУН — це інтелігенція, інтелектуали високої проби, які теоретично і проблемно підходили до основ будівництва Української держави.

— Напевно і про визначну роль

Усі зміни в економіці, так чи інакше, пов'язані з вдосконаленням фінансової, кредитної та банківської системи, наближення їх до світового рівня стандартів, тому одним із важливих завдань міністерства Освіти України є підготовка кадрів для цих галузей народного господарства. Посильний вклад у цю справу вносить і наш університет. При цьому створено економічний факультет, на якому відкрито дві спеціальності: «Фінанси і кредит», «Бухгалтерський облік і аудит».

Наш кореспондент зустрівся з організатором факультету, доцентом кафедри економічної теорії М.В.Щуриком і попросив його відповісти на запитання.

— Михайле Васильовичу, з чого все розпочалося?

— Ідея створення факультету зародилася в Чернівецькому університеті, коли сюди завітала делегація науковців з Прикарпаття. Я схвалено відгукнувся на пропозицію організувати економічний факультет в івано-франківському вузі, бо на той час

Нова спеціальність Факультет починається з проблем

очолював такий університетський підрозділ і мав уже певний досвід роботи.

— Тепер модно запитувати про проблеми. Дозвольте і мені скористатися цим штапом і поділитися вашими щоденними турботами.

— Проблеми, проблеми... В кого їх не має? Вистає їх і в нас. Це і набір професійних кадрів, створення сучасної матеріально-технічної бази, ремонт і оформлення аудиторій, придбання комп'ютерної техніки, оформлення лінгафонного кабінету, відсутність спеціальної економічної літератури...

— Буль ласка, кілька слів для тих, хто бажає поступати на ці спеціальності.

— На факультеті запроваджені денна та заочна форми навчання. Держанне замовлення складалося і ятдесять чоловік на денну форму навчання, відповідно по двадцять п'ять чоловік на кожну спеціальність. На заочну форму навчання ми приймаємо двадцять п'ять чоловік, але навчання платне, поскільки ця кількість людей не ввійшла в кількість оговорену державним замовленням. На факультеті готуються спеціалісти для всіх галузей народного господарства. Сьогодні вся підготовка потребує нових підходів і методів, адже Україна прагне інтегруватися в європейську економічну систему, а це вимагає від нас належної уваги кожному спеціалісту. Наші випускники повинні вміти працювати з комп'ютерами та вільно володіти хоча б однією іноземною мовою. Наприклад, на вивчення останньої ми відвічі збільшили кількість годин. Це тільки один штрих із переліку тих вимог які повинні засвоїти студенти-економісти. Особливу увагу приділяємо навчанню майбутніх банкірів, бізнесменів — всіх тих, хто буде зв'язаний з банківською системою. Як показує світова практика, здійснення будь-якої економічної реформи не може обійтися без кардинальних змін у цій системі. В цьому, власне, вбачаємо своє завдання, як одне із важливих у підготовці високопрофесійних кадрів відповідно до практичних вимог сьогодення. Ми склали угоду на підготовку спеціалістів з «Промінвестбанком», «Агропромбанком», «Ощадбанком», підприємством «Барва», цементно-шиферним комбінатом, іншими організаціями. Термін навчання на економічному факультеті — п'ять років.

— І традиційне запитання: ваші плани на майбутнє.

— У нас є попередня домовленість з діаспорою про надання практичної допомоги викладацьким кадрами та забезпечення спеціальною літературою. І перше, і друге — для нас важливе, бо мріємо створити при факультеті аспірантуру. Нещодавно запросили на роботу до університету доктора економічних наук, професора Омедяна Кулиничя, працюватиме в нас і кандидат економічних наук, професор Степан Копчак.

Мрій, планів, задумів багато, а ще більше вирисуються на навчальному обрії в майбутньому.

*Іван Далинський.
Наш кор.*

Наші інтерв'ю «Працюю з ініціативними, творчими фахівцями»

Вчена рада вузу на конкурсній основі обрала завідувачем кафедри декоративно-прикладного мистецтва художнього факультету кандидата педагогічних наук, доцента Богдана Тимківа. Слід відмітити, що в конкурсі брали участь доктор мистецтвознавства Юрій Лашук і доцент Станіслав Шумега.

Ми розмовляємо з новообраним керівником кафедри.

— Пане Богдане, дозвольте привітати вас з обранням на цю відповідальну посаду і побажати творчих успіхів у клопіткій, але почесній праці. Розкажіть, будь ласка, про перші кроки кафедри.

— Перш за все спільно з ректором, деканом та професорсько-викладацьким складом факультету вирішили відкрити спеціальність художника демокративно-прикладного мистецтва - викладача, а кафедру, зробиши випускною. Співпрацюємо з Спілкою майстрів народного мистецтва України з питань відродження та розвитку народних художніх промислів. Викладачі кафедри взяли активну участь у виставці мистецтва Івано-Франківщини, яка відбулася в м.Братиславі.

Для поліпшення якості викладання та науково-дослідної роботи кафедри шукаємо кваліфікованих спеціалістів. З цією метою запросили на викладацьку роботу доктора мистецтвознавства (до речі, єдиного на Україні, чия дисертація присвячена проблемам народного декоративно-прикладного мистецтва). Викладачі не тільки забезпечують підготовку спеціалістів, а й читають ряд спецкурсів на інших факультетах. Поруч зі мною працюють творчі, ініціативні, високоосвічені фахівці, а з такими людьми можна вершити багато хороших справ.

— Читачам нашої

газети цікаво довідатися як ви стали художником, науковцем, педагогом?

— Я закінчив художнє училище на Яворівщині Львівської області, відтак працював майстром з художньої різьби по дереву, вчителем образотворчого мистецтва художньої праці в школі. Здобув вищу освіту на архітектурному факультеті Львівського політехнічного інституту. Після його закінчення мене запросили до нашого вузу на кафедру образотворчого мистецтва, креслення та праці, яку очолює заслужений художник України професор Михайло Фіголь.

Згодом поступив в аспірантуру Науково-дослідного інституту художнього виховання Академії педагогічних наук, де захистив дисертацію з проблем викладання декоративно-прикладного мистецтва.

— Який ваш творчий і науковий доробок?

— Нещодавно мої твори з різьби по дереву експонувалися на міжнародній виставці в Братиславі. При підтримці художнього факультету вдалося реалізувати в житті свою давню мрію — створити експериментальну дитячу школу художніх ремесел в м.Галичі. Це школа нового типу. Вона займається питанням відродження та розвитку художніх ремесел. Розробили для неї програми та методичні рекомендації. Надіюсь, що надалі наша кафедра візьме шефство над нею, удосконаливатиме програми і методичні рекомендації для вчителів.

*Любомир Кліш.
Наш кор.*

На зв'язку:
Завідувач кафедри декоративно-прикладного мистецтва художнього факультету Богдан Тимків з дошколю Роксоланкою.

*Робко Івана
Ручка.*

У місті Донецьку відбувся Всеукраїнський фестиваль сучасної та популярної музики «Червона рута - 93». У ньому брали участь конкурсанти

Я попросив Тараса розповісти про фестиваль і про свій шлях до звання лауреата.

— Музикою я почав займатися з шести років. Закінчив музичну школу по

виконання молодого чотирнадцятирічної співачки із м.Вінниці Ірини Шинкарук. Напевно, у майбутньому доведеться вводити в конкурс поп-музики декілька оцінок, настільки широкою була гама різновидів «попси». Багато кому з конкурсантів потрібно серйозніше і вимогливіше працювати над текстами пісень, не допускати русизмів, тавтологій, добитися поєднання слова з музикою. Я надіюсь на те, що моє покоління зрозуміє ту музику, яку слухає весь світ.

Між членами журі виникла суперечка щодо нашої музики. Одні стверджували її неспівпадання з концепцією фестивалю, інші ж — протилежне. Можливо, це сталося тому, що ми єдина команда в Україні, яка працює в стилі «техно». Цей стиль є найновішим на Заході, яскравий представник — голландська група «Двоє необмежених» /2.Undimted/.

Зараз ми працюємо над новим магнітоальбомом, який буде називатися «Судний День». Фестиваль «Червона рута» послужив для нас поштовхом до нових музичних робіт.

Я прощаюсь з Тарасом і бажаю йому нових успіхів.

*Любовир Кіміч.
Нам кор.*

«Червона рута-93»

Студент-лауреат з «технової» команди

і від нашої області: гурт «Брати блюзу» (м.Калуш), до речі, вони здобули гран-прі, Роман Бурлак (м.Коломия), III-я премія в жанрі поп-музики, гурт «Анейрос» (м.Івано-Франківськ), дипломант в жанрі поп-музики і гурт «Турбо Т.С.» (м.Івано-Франківськ), II-а премія в жанрі поп-музики.

Приємним є те, що серед лауреатів конкурсу — студент філологічного факультету нашого університету Тарас Пушик.

Ми зустрілися з ним у редакції газети. Тепер у хлопця не вистачає часу, адже таке визнання не може пройти незамітно, тому зараз набралось проблем таки немало. Це і запис на студії, і підготовка концертної програми та запис на телебаченні.

класу скрипки. Два роки приватно студював гру на гітарі. Вже рік працюю в «технової» групі «Турбо Т.С.» Є художнім керівником цього колективу, пишу музику та тексти пісень. Крім мене, у групі ще двоє музикантів — Роман Матіяш й Ольга Сальнікова.

Навесні у Коломиї відбувся відбірковий обласний тур фестивалю. Завдяки доброзичливості представників дирекції фестивалю п.Калиниченка та п.Вольського ми потрапили в Донецьк. До речі, наша пісня «Але настане Судний День...» — дипломант в конкурсі шлягерів.

Надзвичайно високим був рівень поп-музики, з роком — гірше, а в жанрі співців першої премії не було присуджено нікому. Надзвичайно вразила всіх манера

Випускник-93

Шлях до майстерності

Доброю традицією стало проведення у вузі звітних концертів випускників музичного факультету. Одним з таких був творчий вечір студентки 5-го курсу Наталії Кузьменко. Саме цього пам'ятного вечора Наталя стала господинею концертної програми, яка збрала найбільш закоханих цінителів пісні.

Зі сцени в її виконанні прозвучав творчий доробок з пісень української та зарубіжної класики, народного репертуару. Аплодисментами глядачі вітали твори Миколи Лисенка, Дениса Січинського, Анатолія Кос-Анатольського, Петра Чайковського, Шарля Гуно, Франца Шуберта, які майстерно виконала учениця заслуженого працівника культури України, доцента Христини Михайлюк.

Саме Христинна Олександрівна зуміла з першого року навчання у

вузі прищепити Наталії любов до пісенної творчості. Талановитий педагог, досвідчений майстер, вона творчо розвинула обдарування студентки.

Участь у народному вокальному ансамблі «Росинка», щоденна кропітка праця над репертуаром дали змогу випускниці значно

розширити пісенний діапазон, досягти певного рівня виконавської майстерності.

Творчий вечір випускниці музичного факультету показав, що в стінах нашого вузу зуміли виховати обдарованого виконавця, розвинути професійні якості та творче амплуа майбутнього спеціаліста, які сьогодні так необхідні нашій молодій державі.

*Надія
Смирнажок.
Нам кор.*

Світлина НДК «Орфей»

В усі школи нашої держави надійшли два спецвипуски підручника, який видав тижневик «Освіта» під назвою «Голодомор: причина і наслідки». В Україні проходять літературні читання, присвячені 60-річчю трагедії, відбуваються концерти-реквієми, демонструються кінофільми. Розповідають вони про трагічні події, пов'язані з голодом, який штучно зорганізували на нашій хлібородній землі тоталітарно-репресивний режим, сталінська диктатура. Цей масовий геноцид, нечуваний за катівським розмахом злочин проти України, завдав величезних втрат, коштував нашій нації мільйонів й мільйонів людських життів, у тому числі материнських, дитячих.

Як і кожен злочинець, режим той, як кажуть, хотів замести сліди, знищити свідчення очевидців, замурувати в спецархівах документи. Та правда — категорія вічна, незнищенна. Проти страшних подій заговорила світова громадськість, усе більше документів і свідчень почало з'являтися у вітчизняних засобах масової інформації, наукових дослідженнях, художніх творах. Нині, через шістьдесят років, люди згадують ті чорні дні, прагнуть осягнути їхні причини, дізнатися про винуватців того штучно зорганізованого жаху, який страшенною хвилюю прокотився плодючими чорноземами України, захопив й інші прилеглі до неї території.

Кореспондент Укрінформ зустрівся з головою організаційного комітету з підготовки та проведення заходів у зв'язку з 60-ми роковинами голодомору в Україні, віце-прим'єр-міністром Миколою Жулинським.

Багато чого в кабінеті Миколи Григоровича свідчить про напружену роботу у зв'язку з наближенням сумного ювілею. Гортаючи одну з книг — а саме роман Василя Барки «Жовтий князь», він розпочав розмову із спогадів про поїзду до США у 1989 році, де мав зустріч з автором:

Ця людина не тільки пережила страшний голодомор в Україні, а й описала цей жах у своєму романі. «Жовтий князь» вперше був опублікований за кордоном, бо в Україні, звісно, тоді не міг побачити світ. До нашого народу він дійшов лише у 1991 році. Я ж, готуючись до написання передмови, вивчав усе, що виходило з друку. Основна робота була проведена нашими земляками — українцями, які, будучи за кордоном, робили все, щоб донести до світової громадськості правду про страшний злочин тоталітарного режиму проти українського народу. Є багато

цінних документів, які ще потребують опрацювання. Серед них — свідчення консула королівського посольства Італії в Москві Граденіго, який 31 травня 1933 року доповідав своєму урядові, що цей голодомор уряд Москви заздалегідь підготував за допомогою жорстокої реквизиції. І підкреслював: в основі такої політики є, напевне, намагання зліквідувати українську проблему протягом кількох місяців жертвою від десяти до п'ятнадцяти мільйонів осіб. Граденіго стверджував, що «сучасне нещастя спричинить колонізацію, переважно російську, України. Вона змінить її етнографічний характер і може, у дуже близькій майбутності не можна буде більше говорити ні про Україну, ні про

художніх та документальних фільмів. Багато належить зробити, щоб була впорядкована кожна могила жертв, щоб були встановлені на них хрести та інші пам'ятні знаки.

Дні скорботи та пам'яті вкляють багато різнопланових заходів, зокрема, відкриття тематичних художніх виставок та експозиції книг, документів, фотографій, проведення конкурсу на кращий проект пам'ятника жертвам голодомору. А у Полтавській області, поблизу Мгарського Спасу-Преображенського монастиря в Лубенському районі, в урочистій обстановці відкриється «Курган скорботи».

Правдиве слово про голодомор прозвучить під час проведення міжнародної наукової конференції, що відбудеться у Києві 10 вересня. Наступного дня у палаці культури «Україна» пройде своєрідний народний трибунал-суд над винуватцями голодомору і вперше прозвучить реквієм, який

спеціально написав композитор Євген Станкович. 12 вересня центром скорботної акції стане майдан поблизу собору святої Софії. Звідси хресний хід пройде до Старокийських гір, де буде закладено камінь на місце спорудження пам'ятника жертвам голодомору. Представники усіх областей, гості з-за кордону принесуть сюди рідну землю, покладуть на камінь тернові вінки — символи страждань народних.

Оргкомітет вважаючи, що вища державна влада незалежної України має дати правову оцінку цієї трагічної події і назвати її причини у відповідності з історичною правдою, звернувся до Верховної Ради України з проханням включити до свого порядку денного питання про голод 1932-1933 років в Україні і поставити його на обговорення 10 вересня.

Усі скорботні й пам'ятні заходи, що вже розпочалися в Україні, і досягнуть апофеозу у вересні дні, — сказав на закінчення Микола Жулинський, — спрямовані на одне — побільше розкрити ту правду, від якої народ наш був відлучений. Ми повинні зрозуміти все, щоб наша незалежна, вільна, демократична Україна стала гарантом прав на життя і щастя всієї нації, кожної людини.

*Євген Парійський,
кор. Укрінформ.*

До 60-річчя голодомору

Пам'яті жертв всенародної трагедії

український народ, ані тим самим про українську проблему, тому що Україна, в дійсності стане російським краєм».

Цікавлять дослідників і матеріали про те, як навесні 1945 року Українська громада Мюнхена, Українська Автокефальна Православна Церква відзначила річницю голодомору. Відбулася панахида та похід пам'яті борців за волю України. І тоді ж постав так званий «Діловий комітет», який розпочав роботу по встановленню у столиці Баварії пам'ятника жертвам голоду. Це, по суті, було перше велике вшанування жертв трагедії. Тепер же настав час, щоб ми тут в Україні, вшанували тих невинно убитих. Заради цього і створено наш оргкомітет.

— Цю страшну та скорботну дату відзначатиме уся Україна. Розкажіть, будь ласка, про головні події днів скорботи та пам'яті 10-12 вересня, коли відбудеться пік вшанування.

— У складі оргкомітету багато людей не лише з України, а й з-за кордону, з української діаспори. Ми зацікавлені в тому, щоб приїхали члени Надзвичайної конгресової комісії США по дослідженню Українського голодомору, інші люди, які говорили про ті страшні події усьому світові. Вони візьмуть участь у заходах, що намічено провести у Києві, у кожній області, кожному районі України. По суті, то буде всеукраїнська панахида. Пройдуть збори і зустрічі учнів та студентів з тими, хто вижив у ті роки. Відбудуться уроки пам'яті у школах, будуть організовані цикли теле- та радіопередач, літературні вечори, випускаються стрічки

На березі Чорного моря

Як нам повідомили у студентському профкомі, пізнішого літа більше трьохсот студентів нашого вузу мали змогу провести свій відпочинок на березі Чорного моря. Це стало можливим завдяки домовленості із студентськими профкомами інститутів міста Одеси про обмін путівками. Зокрема для наших студентів відчинили двері «Буревісник» (база відпочинку Одеського педінституту), «Дружба» (політехнічного інституту), «Економіст» (технологічного інституту харчової промисловості).

Чимало путівок виділи Івано-Франківський обком профспілки освіти та працівників науки на чорноморські курорти Кароліно-Бугаза, Очакова, Євпаторії, Алушті.

Лікувально-оздоровчий курс пройшли наші студенти в Моршині («Світанок»), Трускавці («Берізка»), «Черче», «Хмельницький».

З новими силами вчорашні «курортники» сьогодні приступили до навчання.

Нам кор.

Адреса відпочинку: оздоровчий комплекс «Смерічка»

Головною оздоровчою базою університету став спортивно-оздоровчий комплекс «Смерічка», що розташований в чарівному карпатському куточку села Микучилин.

В 1-у і 2-у зми в ньому відпочивали працівники освітньої галузі області і школярі Чорнобильської зони Іванківського та Ірпінського районів.

Набралася тут сил і здоров'я і 22 дітей наших працівників, на котрих профком асигнував понад три мільйони карбованців.

З 20 липня у дві зміни в цьому ж таборі провели час батьки з дітьми, значна частина з них — університетські працівники. Плідну роботу по забезпеченню активного і змістовного відпочинку провів колектив табор у з начальником Ярославом Казюком.

Варто зауважити, що профком видав 1 100 путівок на відпочинок в оздоровчий табір «Буконина» Одеського педінституту, який розташований на мальовничому узбережжі Чорного моря. З ним підтримуємо постійні традиції зв'язки. Практично всі, кому необхідне лікування, отримали путівки в санаторії Трускавця, Моршини, Черча, Закарпаття.

Путівки придбані на кошти державного соціального страхування, а наші працівники за них платили тільки 10 відсотків від їх вартості. Дітям з багатодітних сімей путівки були видані безкоштовно.

Регір Косівський.

*Голова профкому працівників
університету.*

Успішно вийшло для себе університетська волейбольна команда, яку очолює заслужений тренер, старший інженер кафедри фізичного виховання Петро Шарбоніш. Завдяки старанностям і добрій грі вперше у історії наших волейбольних команд українська волейбольна команда посіла перше місце на чемпіонаті світу серед студентів. Це означає, що наша команда (ПВУ) вперше в історії здобула золоту медаль на міжнародній арені. Крім цього, вперше в історії ТУР-С, яку очолює відомий український спортсмен Петро Шарбоніш, наша команда університетських волейбольних команд посіла перше місце на чемпіонаті світу серед студентів. Також наша команда посіла перше місце на чемпіонаті світу серед студентів. Також наша команда посіла перше місце на чемпіонаті світу серед студентів.

На цьому зразок для нас. КВ ТУР-С. Наталія Чернікова і під керівництвом Юрія Сидоренка вперше в історії української волейбольної команди «Університет ТУР-С» вперше посіли перше місце на чемпіонаті світу серед студентів. Також наша команда посіла перше місце на чемпіонаті світу серед студентів.

Фото Василь Джиги та Олександра Луцького.

Наталія Чернікова починає і виграв

Відгомін студентського літа

Універсіада в Буффало

Спортивну сесію на «відмінно» склали українські учасники Універсіади, котра відбулася в американському місті Буффало. Наші спортсмени повернулися із щедрим ужином: 11 золотих, 6 срібних і 9 бронзових медалей. Всього 26 нагород і в результаті – четверте загальнокомандне місце. Такий успіх студентських спортсменів України, котрі тільки-но прийняті до міжнародної організації – Всесвітньої студентської спортивної спілки – а отже на іграх в США відбувся їх дебют,

не мало подивував спортивну громадськість світу, сповнив законною гордістю українців, в тому числі й тих, що проживають у Сполучених Штатах. Певною мірою завдяки їхній опіці й підтримці – моральній і фінансовій – став можливий успішний виступ команди на всесвітніх студентських іграх.

Він набуває ще більшої значимості на фоні невдалого виступу росії. Їхних студентів, котрі безперечно провалили свою спортивну сесію, не здобувши жодної золотої медалі і посівши 30-е

загальнокомандне підсумкове місце.

Міністру у справах молоді і спорту п.В. Борзов, не приховуючи свого задоволення від американських виступів наших спортсменів-студентів, зійшовши із трапа літака, відмітив ще й таку немаловажну деталь: посісти почесне четверте місце нам удалося зусиллями й майстерністю всього 68 спортсменів, в той час як інші країни виставили команди набагато чисельніші.

Спортивний оглядач

Міжнародна компанія навчання мов «ЯН» з Канади завершила першу програму інтенсивного занурення у мовне середовище на карпатській базі відпочинку «Заросляк» у с-щі Ворохті Івано-Франківської області.

10 канадських викладачів англійської мови, відібраних на конкурсній основі для реалізації цього проекту Канадським бюро міжнародної освіти, протягом двох тижнів спілкувалися зі студентами виключно англійською мовою.

Студентам необхідно було мати початкові знання мови і, вік від 18 років. Здебільшого навчалася молодь з Львівського та Прикарпатського університетів. Незважаючи на те, що в кожній справі не без винятків, — одна дівчина перейшла з відділення французької мови і один 58-річний харківський бізнесмен не мав початкових знань, — результати перевершили всі сподівання. По закінченні двотижневої програми, всі студенти подолали мовний бар'єр і невимушено спілкувалися з викладачами як на теми, передбачені курсом прискореного вивчення мови, так і побутові та культурно-містецькі. Викладачі й канадські менеджери давали, крім того,

консультації з питань бізнесу: що треба робити, щоб влаштуватися на роботу, як поводитися під час співбесіди, ділову лексику, лексику тематичного тестування, тощо. Курсом передбачено й лекції для тих, хто бажає скласти іспит з англійської мови TOEFL. Кожен студент по закінченні курсу одержав словник і оригінальний підручник.

Бізнес-клас

«Ян» занурює у мовне середовище

Ініціатори програми — родина канадського викладача іноземних мов Надо, зокрема його дочки Юріко Надо, та менеджера українського походження Ярослава Михасюка. Їх ініціатива одержала приз держадміністрації Монреалю (Канада) за оригінальність бізнесового проекту, здійсненого з гуманітарною метою.

Друга програма «ЯНу» здійснювалась в липні на базі Стрільківської школи-інтернату Старосамбірського району Львівської області і розрахована на підвищення кваліфікації викладачів англійської мови місцевих шкіл за

рекомендацією і на спонсорські кошти МП «Витоки». Створено також навчальні групи школярів — старшокласників.

Серед спонсорів проекту з української сторони: Львівське та Івано-Франківське відділення Фонду «Відродження», фірма «Галпрофінтекс», фірма «Злука» (м.Луцьк), окремі бізнесмени.

Вартість навчання 50 доларів. У кошторис включено вартість житла, харчування, транспортних витрат, організації ділових і розважальних ігор, перегляду зарубіжних кінофільмів, навчання танцю в стилі «кантрі», екскурсій і вечорів відпочинку та всього необхідного навчального матеріалу.

Провів «ЯН» ще дві програми у с. Ворохті на базі «Заросляк» для студентів українських вузів, старшокласників та бізнесменів, які бажають зануритись в англійське середовище і навчатись невимушеного спілкування.

Контактний телефон українського представництва компанії «ЯН» для студентів і спонсорів у Львові: (0322) 72-83-63; у Монреалі (Канада): (1-514) 356-23-10.

«Діло».

В університеті «Кієво-Могилянська академія» відбулося урочисте відкриття міжнародного Центру екологічної освіти й інформації.

Як повідомляє «Київський вісник», ініціатором його створення виступили Агентство охорони навколишнього середовища США

відроджених європейських держав, у стінах древнього цоюно відродженого слов'янського університету, говорили про майбутнє Центру та про те, що він буде суто екологічним — зеленим острівцем у бурлявому морі брудної політики.

Декан природознавчого факультету доктор медичних наук Віталій Замост'ян так відповів на

Екологічна освіта

ЦЕНТР Є — ІНФОРМАЦІЯ БУДИ

(ЕРА) та Міністерство охорони навколишнього природного середовища України. Ідню ідею підтримали український та американський уряди. ЕРА виділило 100 000 доларів та уклало угоду з Північно-Американською асоціацією екологічної освіти про допомогу Україні. Мінприрода виділила 9,2 млн. карбованців, а університет «Кієво-Могилянська академія» — приміщення.

Серед виступаючих на торжестві були міністр Мінприроди Юрій Костенко, ректор університету доктор філологічних наук Вячеслав Брюховецький, представники Агентства охорони навколишнього середовища США, Північно-Американської асоціації екологічної освіти, Української екологічної асоціації «Зелений світ», «зеленої» громадськості столиці. Оратори підкреслили символічність того, що Центр відкривається у столиці однієї з найбільших цоюно

запитання про те, чому такий унікальний міжнародний інформаційно-освітній екологічний Центр вирішили відкрити саме в університеті «КМА»:

— Тому що це древній український університет і незалежний. В якому розуміти незалежний? Жити в державі і бути абсолютно незалежним від неї, звичайно, неможливо. Це розуміємо. І ми частково залежимо від держави. Одну частину коштів на утримання університету виділяють нам спонсори, другу — уряд. Зате від чиновників Міністерства освіти ми й справді абсолютно залежні. Тобто, ми не закуті кайданами міністерських указів чи «совковими» стінами його забобонів. Усе це дозволяє нам створювати гучні учбові програми, швидко впроваджувати передові ідеї. Це ж, до речі, не дозволить блокувати в Центрі ту чи іншу невідому екологічну інформацію.

Візити

Охорона Папи Римського — справа колективна

У перших числах вересня очікується прибуття в Литву Папи Римського Іоанна Павла II. До цієї знаменитої події готуються всі. Але особливо — правоохоронні органи двох держав. З Рима до Вільнюса буде доставлено необхідний для таких візитів спеціальний броньований автомобіль вагою 3,5 тони і заввишки 2,8 метра.

Нині відповідні органи займаються організацією безпеки при проведенні масових акцій, особливо під час служіння меси, яке відбудеться в парку Вінігіс. Органи безпеки занепокоєні тим, що присутніх на цьому заході буде в 6-8 раз більше, ніж передбачуваних раніше 150 тисяч чоловік. Тому з 1 по 8 вересня в'їзд до Литви буде обмежено.

Працівники правоохоронних служб Литви зустрічались зі своїми польськими колегами, які поділялися досвідом гарантування безпеки під час зустрічі Папи Римського у своїй країні. Полки також пообіцяли дати в оренду Литві 3 вертольоти для обслуговування візиту високого гостя.

«Талос України».

Виставки

І почув народ про велетів своїх!

Минуло 30 літ з часу повернення з неволі великого наступника митрополита Шептицького мученика більшовицьких гулагів патріарха Сліпого. Торік з нагоди повернення праці його і величавого перепоховання у Львові експонувалася виставка філателістичних та пропам'ятних матеріалів патріарха Сліпого, яку понад 30 років вибирав за зерині відомий громадський діяч і доброчинець, фундатор пам'ятників Богданові Лепкому в Галичині д-р Роман Сьмік з Чикаго.

Ця виставка експонувалася в Івано-Франківському краєзнавчому музеї. Виставку відкрив єпископ Павло Василюк, який прочитав свої спогади про спільно проведені дні в неволі.

Увага: конкурс!

Обласна організація Спілки журналістів України разом з прес-службою СБУ й управління внутрішніх справ Івано-Франківської області оголосила творчий конкурс на краще висвітлення в пресі, радіо і телебаченні соціально-економічних, правових, моральних проблем, пов'язаних з встановленням правопорядку, боротьбою із злочинністю, безпекою дорожнього руху тощо.

Сьогодні «Alma Mater» вперше утворює рубрику «На сторожі правопорядку», яка буде традиційною.

Запрошуємо до співпраці студентів вишів, працівників різних служб університету. Надсилайте нам повідомлення про працю на факультетах, у гуртожитках.

«Alma Mater» має на меті поширювати юридичні знання для досягнення всебічної правової інформованості та виховання високої правової свідомості громадян України.

Що б ви хотіли почитати на сторінці нашої газети з правових питань? Ми чекаємо ваших листів.

Допоможіть молодій школі права!

Звернення Першого з'їзду Асоціації українських правників до президента України Леоніда Кравчука, прем'єр-міністра України Леоніда Кучми, міністра освіти України Петра Таланчука та міністра юстиції України Василя Онопенка.

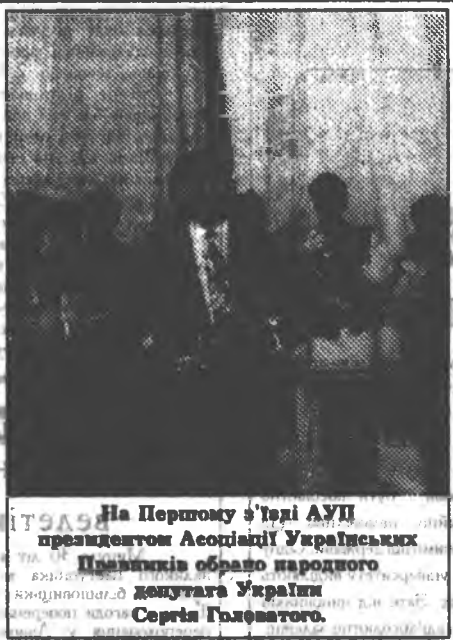
Перший з'їзд Асоціації Українських Правників (АУП), який відбувся в Івано-Франківську, просить розглянути питання щодо зміцнення новоствореного юридичного факультету Прикарпатського університету імені Василя Стефаника.

Відкритий у річницю незалежності України, Прикарпатський університет розпочав підготовку нової генерації працівників. Молодий факультет із перших кроків зіткнувся із значними труднощами. З'їзд АУП поділяє його турботи і просить в адатити університетові та його юридичному факультетові допомогу, яка сприяла б підвищенню рівня підготовки юристів на нових демократичних засадах.

Перш за все вважаємо за потрібне підтримати клопотання ректорату університету про здійснення добудови приміщення юридичного факультету, що уможливило б створення нових навчальних кабінетів, розширення бібліотеки, забезпечення умов для самостійної роботи студентів. Факультетові необхідна допомога у придбанні літератури з права. Варто переглянути діючі

навчальні плани, програми, прискорити підготовку нових навчальних посібників, у тому числі й за участю науковців — правників з Прикарпатського університету. Нагальним є забезпечення новоствореного факультету кадрами викладачів вищої кваліфікації, передовсім докторами юридичних наук. У зв'язку з цим потрібні асигнування на одержання і будівництво житла. На час і стажування студентів-юристів з Прикарпаття в університетах розвинутих країн світу. Ми також підтримуємо ідею створення при Прикарпатському університеті юридичного коледжу, який сприяв би підготовці працівників для подальшого навчання в університеті.

Ми, делегати Першого з'їзду АУП, глибоко переконані, що розбудова новоствореного університету й його факультету сприятиме подальшому розвитку юридичної освіти в Україні

На Першому з'їзді АУП президентом Асоціації Українських Правників обрано народного депутата України Сергія Головатого.

Знаєте, Перша з'їзда АУП в місті Івано-Франківську

Н а одній з віддалених алей центрального парку культури та відпочинку імені Горького десь о 6-й ранку було виявлено труп невідомого з явними ознаками насильницької смерті: перерізане горло, вісім глибоких ножових ран, нанесених у спину й груди.

Хто він, потерпілий? Які причини або мотиви вбивства? Хто вчинив цей злочин? Все це належало встановити слідчо-оперативній групі. До речі, на місці трагедії вона була вже о 6 годині 25 хвилин. Склад групи сформувався, що називається, з коліс.

Огляд місця злочину дозволив зробити попередні висновки. Зовні потерпілий був схожий на особу, як тепер прийнято говорити, кавказької національності. Вік — близько 30 років. Одяг — імпортного виробництва. У кишенях — ніяких документів або предметів, котрі б хоч якось пролили світло щодо особи потерпілого.

Зачіпку дав огляд валізи, що валялася поряд з трупом. В ній були акуратно складені речі потерпілого, продукти (все також імпортного виробництва). Та головне — кілька сімейних фотографій і листів арабською мовою. Ось вони й стали такою собі ниткою Аріадни, котра й допомогла «вийти» на злочинців.

Вже о 7-й годині почалися основні оперативно-пошукові заходи. Для їх проведення по тривозі було піднято усіх наявних працівників карного розшуку. Почалася вахта, котра з 11-го по 14-те квітня тривала в режимі цілодобового оперативного пошуку. Головне — не втратити «гарячого» сліду, роздобути нові свідчення, знайти свідків; а щось поїсти чи подрімати — то вже потім, як доведеться...

А «нитка Аріадни» і справді виявилась провідною. Зовнішня схожість кавказця, речі й продукти імпортного виробництва, листи арабською мовою - все це дало підстави висунути версію; потерпілий — іноземець, що прибув з однієї з країн Близького Сходу. Цю версію було прийнято як робочу. Відпрацювання її повністю підтвердило правильність первинного «діагнозу».

Так, із змісту недовго прочитаних листів однозначно випливало, що всі вони написані в місті Камішлі (Сірія). Дата написання — 5 квітня ц.р. Значить, цього дня потерпілий ще був у Сирії. Враховуючи час на перебування в дорозі, він тільки-но прибув до Харкова; можливо - напередодні, 10 квітня, у суботу. В такому разі, хто й чому вчинив вбивство?

Логіка фактів підказувала: раз речі потерпілого не взято, значить, той (або ті), хто його вбив, добре знав, що у валізі нічого цінного для нього немає. Виходить, це був (чи були) той, хто знав гостя. Значить, необхідний кінець «нитки Аріадни», треба шукати серед членів сирійського земляцтва у Харкові

ІНФОРМАТІКА - ДЗВІЗ

Педагогічні Розробки. Універсальні Технології

Розділ веде завідуючий кафедрою інформатики та математичного аналізу
кандидат фізико-математичних наук, доцент Б.В.Василишин

Номер вісника та газети «Alma Mater» зверстано на ЕОМ IBM PC/286; 386 за допомогою програми «Aldus Page Maker 4.0». Тексти набрано студентами фізико-математичного факультету (керівник інженер-програміст Віталій Піпа).

Идуть заняття в лабораторії ЕОМ.
Інженер-програміст Віталій Піпа дає пояснення
студентові 3-го курсу Романові Латіку.
Фото Івана Фуштей.

ДОСЛІДЖУЮТЬ СТУДЕНТИ

Комп'ютери - в школах і вузі

Відбулася звітно-наукова конференція студентів університету. Цікаво і змістовно проходило обговорення науково-дослідних робіт молодих пошуковців у підсекції "Нові інформаційні технології у навчальному процесі вузу та шкіл". Заслухано 12 доповідей студентів 2-5 курсів. Усі вони заслуговують уваги і теплих слів. Хочу відзначити дві роботи, що посіли І-ІІ місця, зокрема, студента 3-го курсу фізико-математичного факультету Володимира Сороки "Імітація роботи ПМК на IBM — сумісних комп'ютерах", Володимира Куцїя і Романа Латика "Машинне моделювання дефектів в тонких плівках".

Розповідаючи про свою роботу, Володимир Сорока наголосив, що використання комп'ютерів для вивчення ПМК дозволяє моделювати всі етапи обробки інформації, полегшує вивчення студентами ПМК, його команд, режимів роботи. Наявність контролю дозволяє перевірити рівень знань студентів з цієї

теми.

Виступ Романа Латика зводився до того, що за допомогою ЕОМ можна змодельовати складні фізичні процеси, які потребують значних розрахунків. На допомогу приходять уже отримані результати, які майже збігаються з експериментальними. Змінюючи початкові умови, можна прогнозувати ще не отримані дані. Обидві роботи переможців виконано під керівництвом інженера-програміста Віталія Піпи.

Хочу поздоровити всіх дослідників з успіхами, бо одержані результати, якщо вони навіть не відмічені призовими місцями, все ж результати, сходинка до нового, що прагне вдосконалення. То ж побажаймо нашим молодим дослідникам творчих дерзав.

Олег Козич.

Студент 4-го курсу фізико-математичного факультету.

ШКОЛА — ВУЗ

Любомир Солом'яний: "УДОСКОНАЛЮЮ ЗНАННЯ, НАБУТІ НА ФАКУЛЬТЕТІ"

Івано-Франківська міська середня школа № 17 є для мене рідною, бо тут пройшли м'ї учнівські роки. Ще коли я навчалась в 11 класі, вчителька інформатики та обчислювальної техніки Надія Степанівна Прокопів запропонувала мені вести урок з цієї дисципліни, адже вона знала про моє захоплення програмуванням та про певні знання, які я одержав, відвідуючи технічний гурток у міському будинку культури "Карпати". Досвід і вміння, набуті під керівництвом інженерів-програмістів Володимира Костецького, Богдана Сенчишина, Богдана Коляндрука, очевидно, влаштував мою вчительку, і, напевно, тому вона запропонувала мені вести цю справу.

Мені подобається спілкування, робота з дітьми. Вона мене так захопила, що навіть ставши студентом університету я не покинув її. Керуючи гуртком, я постійно вдосконалюю знання, набуті в університеті.

У школі змонтовано комп'ютерний клас КУВТ-86 на базі центральної ЕОМ ДВК-3 і учнівських ЕОМ "Електроніка БК-00010". У гуртку займаються учні 6 та 8 класів, які залюбки засвоюють елементи програмування. Навчання моїм вихованцям дається нелегко, хоча є здібні: ерудовані хлопчики та дівчатка.

(Закінчення на 14 стор.)

АДА — мова програмування для задач обчислювального характеру системного програмування, систем розділення часу, паралельної обробки, названої на честь першої в світі програмістки Ади Лавлейс. Розроблена 1975 року з ініціативи міністерства оборони США. Широко застосовується в космічній техніці, військово-ракетному арсеналі. А хто вона — Ада Лавлейс?

“Вона була чудова, і її геній (а природа обдарувала її геніальністю) був не поетичний, а метафізичний і математичний, її розум знаходиться в поетичному русі, який з'єднується з великою необхідністю...”

Олбані Фонбланк.

Августа Ада Лавлейс народилася 10 грудня 1815 року. Вона була єдиною «донькою оселі і серця» Джорджа Байрона. Сімейне життя великого поета склалося невдало. Він одружився з Аннабелою Мілбенк, але незадовго подружжя розлучилося. Батько бачив свою дочку останній раз, коли їй був місяць від народження.

Ада дістала прекрасне виховання. Важливе місце в ньому зайняло вивчення математики (під впливом матері). Заняття Ади підтримують друзі її сім'ї. Професор де Морган високо оцінив здібності своєї учениці і передбачав її блискуче майбутнє як математика. Ада також грала на кількох музичних інструментах, володіла іноземними мовами.

До 1834 року відноситься знайомство Ади Лавлейс з різницевою машинкою Беббіджа.

Вона відвідує публічні лекції де Ларднера про машини.

Сімейне життя склалося більш щасливо, ніж в її батьків. У липні 1835 року вийшла заміж за Уільяма Кінга, який став першим графом Лавлейсом. Подружжя Лавлейс вело світський спосіб життя. Ада діставала задоволення від інтелектуального спілкування і тому шукала

Уявлення Лавлейс щодо принципів можливостей аналітичної машини повністю обгрунтовані, і Лавлейс висловила ряд ідей, які дістали широке використання тільки в наш час, основний результат її роботи — створення основ програмування та універсальних обчислювальних машин.

27 грудня 1852 року Ада Лавлейс померла не доживши декілька днів до 37 років. Згідно заповіту її поховано в сімейному склепі Байронів в К'юстері. У наш час в пам'ять про неї названа мова АДА, яка розроблена у 1880 році найвизначнішими спеціалістами по програмуванню — одна з найбільш універсальних алгоритмічних мов.

Скромні за назвою “Примітки перекладача” більш ніж у дві перевищують тексти перекладеної статті. Всього вісім приміток, котрі присвячені в основному трьом питанням які взаємопов'язані: уточнення і пояснення для читачів деяких принципів і особливостей роботи аналітичної машини, аналіз теоретичних і практичних можливостей її програмування розв'язування задач на цій машині.

Вихід Цузо електро-механічної програмно-керованої універсальної обчислювальної машини (У-3), що у 1941 році став матеріальним втіленням задумів і ідей Беббіджа та Ади Лавлейс.

Стефан Цвейг, пишучи про “зоряні години людства”, оцінив наукові роботи цієї жінки так: “Коментарі перекладача леді Августини Ади Лавлейс назавжди залишили її ім'я в історії кібернетики і обчислювальної техніки”.

Публікацію підготувала доцент кафедри інформатики і математичного аналізу Любов Возняк.

У СВІТІ ТЕРМІНІВ

АДА — ІМ'Я І МОВА

Студенти групи М-11 фізико-математичного факультету Ірина Додончук, Ірина Логаза та Олена Попова цікавляться походженням терміна “АДА”: що “приховано” за цими літерами?

знайомства з відомими людьми.

У жовтні 1842 року була опублікована стаття Менабреа, і Ада зайнялась її перекладом. План і структуру до цієї статті Ада і Беббідж розробляли разом. Центральним моментом роботи Лавлейс було складання програми обчислення чисел Бернуллі, яка була варта окремої статті або брошури. Наприкінці серпня 1843 року переклад статті Менабреа з примітками

Чималий інтерес для історії науки є питання наскільки точно і вдало Лавлейс реалізувала свою ідею — скласти програму для обчислювальних машин розв'язування порівняно важкої задачі.

“УДОСКОНАЛОЮ ЗНАННЯ, НАБУТІ НА ФАКУЛЬТЕТІ”

(Початок на 13 стор.)

Такі як Андрій Перев'язко, Ігор Кушнір, Наталя Лукин... Цього року мені довірили викладати уроки в 11 класах. Проводжу заняття з практичного курсу інформатики. Довір'я, яке виявлено мені адміністрацією школи в особі завуча Наталії Йосипівни Романишин та директора Михайла Дмитровича Типчука, зобов'язує мене постійно поповнювати удосконалювати свої знання.

Цього року школа зав'язала дружні стосунки з школою Святого Мартіна з канадського міста Едмонтон. Результатом цих контактів є презентований канадськими друзями комп'ютер “Apple Makintosh LCD” та комплект дитячих біблій. На основі комп'ютера плануємо створити базу даних на всіх учнів школи. Це замінить купи паперів і витрачені години непотрібної роботи. У нас багато невирішених проблем: нестача деталей, коштів ускладнює навчальний процес. Хочу надіятись, що ми якось переживемо тимчасові труднощі, і в недалекому майбутньому діти працюватимуть із складною вітчизняною й іноземною обчислювальною технікою.

Любомир Соломаний.

Студент 2-го курсу фізико-математичного факультету.

Програмісти сміються

- ❑ Семеро одного дисплея не чекають.
- ❑ Перфокарті — місце (із інструкції оператору).
- ❑ Кожному програмісту ЕОМ видає те, що він заслуговує (із практики).
- ❑ Що у студента на думці, те в програміста на язиці.
- ❑ Краще з хорошим програмістом мітку загубити, аніж з поганим знайти.
- ❑ Хороша мотузка довга, а програма - коротка.
- ❑ Програму циклом не зіпсуєш.
- ❑ Краще мікрокалькулятор в руках, ніж персональний комп'ютер в мріях.
- ❑ Хто як програмує, так і їсть.
- ❑ Маленький алгоритм краще великого неробства.

Зібрав студент 3-го курсу фізико-математичного факультету Роман Латик.

ЦУГАМІСЯНЕР

№ 4 (8)
квітень '93

Завітайте до «Мрії»

Одного дощового дня мені вдалося вирватися з виру повсякденних турбот, і вирішила поблукати містом. Моє блукання привело до казкового будиночка, який сховався серед житлових велетнів. Може загадковість будиночку, а може дощ, що кожної хвилини все сильнішав, змусили мене перебороти миттєвий страх і переступити поріг, як з'ясувалося пізніше, приміщення обласного державного центру екскурсій та туризму учнівської молоді "Мрія".

У приміщенні дитячої туристичної бази було шумно, але затишно. Завідуючий екскурсійним відділом п. Петро Голодюк виглядав у цей момент заклопотано, та на устах в нього була усмішка, адже діти — це для нього вітра. Ось і зараз готує своїх гостей в дорогу, а гості — школярі Новотаврійської середньої школи Запорізької області, які виявили бажання відвідати Івано-Франківськ. Скільки до них було попередників, скільки буде після них послідовників знає один час та пан Петро, який життя свого без цієї роботи не мислить.

У мене зародилося бажання поспілкуватися з талановитим дитвором.

— Скажіть, чому для подорожі вибрали саме наше місто?

Віталій Головачук: — А хто б відмовився побувати у місті, в якому бував славетний син українського народу Іван Франко?

— Що вам найбільше запам'яталось з екскурсії?

Яна Жукова: — Велику радість принесло мені спілкування з івано-франківцями, бо саме

вони дали змогу відчутти той український дух, який повинен бути в кожній українській родині.

Людмила Головач: — А мені запа 'яталася екскурсія в літературний музей, де я знову змогу почути цікаву і змістовну розповідь про письменника і громадського діяча Богдана Лепкого.

Сергій Колічай: — Карпати, Яремча, водоспад... — краса вашого краю ніколи не може стертися з пам'яті.

— Чи задоволені ви роботою працівників турбази?

Олена Кривопуй: — Незважаючи на кризову ситуацію, на різні непередбачені перешкоди, люди, які були з нами цих п'ять днів, зуміли із сірих буднів зробити справжнє свято. Ми зичимо їм здоров'я і ніколи не здаватися, адже ця робота необхідна нам — їхнім дітям.

А на моє запитання чи мають вони бажання ще раз завітати до нас у гості, всі хором відповіли "так!".

А й справді, хто відмовиться від хорошого настрою, нових знайомств, високої культури обслуговування та ще, як на наш час, доступних цін. А туристський центр "Мрія" надає такі можливості всім бажаним, а їх, як переконалась, вистачає.

... У казковому будиночку було затишно, тепло і мені не хотілося покидати його.

Наталія Лецишин.
Наш кор.

Фотокомпозиція Івана Фуштей та Павлика Валька.

НАШІ СВЯТА

На Великдень сонце милається...

Віка Сакуліч.

Учениця 5-А класу СШ №21.

«За тиждень Великдень, уже недалечко червоне яечко!» — обіцяла мені бабуся у вербну неділю, жартома шмагаючи на здоров'я, на щастя свяченою вербою.

І от у п'ятницю пекла бабуся хліб-паску, а відтак я фарбувала яйця, розписувала писанки, приспівуючи:

Котилася писаночка
з гори на долину,
Прикотилась простісенько
до нас на гостину.
А за нею йде Великдень,
несе білу паску.

Розсіпає між діточок
радість і паску.

А суботнього вечора бабуся збирала у рушник те, що мало з'являватись у церкві. Сюди складала всі святкові наїдки: паску, крашанки, ковбаси, хрін, м'ясо, сало і казала так: «Ніч перед Пасхою, як і перед Різдом, особливо чарівний час. Цієї ночі цілющої сили набуває вода, випікуючи безнадійно хворих; найостойнішим людям відкриваються небеса, і вони бачать там Матір Божу. Однак в цей час, особливо розгулюється нечиста сила — відьми збираються до церкви на всеношну, але виявити їх може тільки та людина, яка від масляної носить зашитий під пахвою сир і на перше вітання священика "Христос воскрес!" скаже: "А в мене сир єсть!". Усі відьми тоді

кинуться до сміливця, а присутні в церкві побачать одягнуті на їхні голови дійниці».

Я слухала бабуся затамувавши подих, а вона продовжувала далі: «На Великдень сонечко грає, красується. Великдень — це його свято. Цього дня наше світло міниться різними кольорами, "купається так, як вода бризкає сонячні зайчики". Три дні Великодня радіє все в небесах і на землі суще. В ці дні відкривається небо, і якщо у людини чисті помисли, наміри, то Бог неодмінно почує їх і допоможе здійснитися. Так казали, внучко, наші предки. Згадаймо про це хоча б на Великдень. І хай торжествує над світом заповіт, який залишив людству воскреслий Христос, — "возлюблю ближнього".

Христос воскрес! Воістину воскрес!

Як живеш, школо?

З НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО — ШКОЛА-ЛІЦЕЙ

На Вченій раді університету йшлося про реорганізацію середньої школи-лабораторії №23 в школу-ліцей Прикарпатського університету.

З огляду на творчий пошук педагогічного колективу за чотири роки існування навчального закладу затверджено положення про експериментальну школу-ліцей №23. Як повідомила завуч школи п.Тетяна Перевозова: "1-го вересня учні підуть у нову школу — ми докладемо до цього всі зусилля".

ПОВЕРНЕННЯ ПИСАНКИ

На базі школи пройшов семінар "Повернення писанки у сучасну оселю". Ініціатор його проведення — вчителька російської мови і літератури народів світу, керівник гуртка писанкарства при обласному державному центрі науково-технічної творчості учнівської молоді п.Ольга Іроденко. Педагогічний колектив дбає про естетичне виховання учнів, заохочує їх до класичних творів, зокрема, музичних. Так, на обласному семінарі вчителів музики учні спеціалізованих музичних класів виконали оперу "Коза-дереза" Миколи Лисенка.

У ТЕАТР З БАТЬКАМИ

Дуже цікаво, своєрідно вирішує проблему зв'язків батьків і вчителів дирекція СШ №23. Так, загальношкільні батьківські збори проходились з ... концертним супроводом. Після традиційної розмови педагогів з батьками, яка проходила в актовому залі, на сцену виходили артисти. Для татів і мам дітей молодшого шкільного віку виступили вокальні ансамблі під керівництвом п.Ярослава Драка. Молодіжний вокальний ансамбль "Рій" (керівник п.Любов Дейчаківська) виконав гуцульські колядки і пісні січового козацтва для батьків школярів середнього шкільного віку. А для батьків старшокласників виступив камерний хор "Галицькі дзвони" під керівництвом п.Володимира Савчука.

Наступний захід з батьками — культпохід в театр.

НА СЦЕНІ — ГЕРОІ ЦВЕТАЄВОЇ

Класний керівник суспільно-гуманітарного 11-Б класу п.Тетяна Гельо провела тематичний вечір "Не похороните живої...", присвячений 100-річчю від дня народження видатної поетеси Марини Цветаєвої.

Використовувались маловідомі сторінки життя і творчості поетеси. Були відтворені сценки з її поем. Романси на слова Цветаєвої виконала під свій акомпанемент на гітарі учениця Оксана Нагачевська. Старшокласники читали поезії під музику Шопена, Бетховена. Були присутні на вечорі "справжні" Маяковський та Єсенін (Тарас Курцишук і Петро Федорук). Звичайно, в концерті брала участь і "сама" поетеса. Цю роль чудово зіграла Олена Клименко.

Марійка Підгіряк.

ЕКСПУРСІЯ ПО МІСТУ

Крокуючи старими вулицями

Івано-Франківську, колишньому Станіславу, більше трьох століть. Це гарне зелене місто. Я люблю ходити його старими вулицями, милуючись старовинними будівлями. Найбільше мені подобається вулиця Шевченка. Раніше вона називалась Липова. Назву цю одержала завдяки деревам, які росли по обидві сторони, на задісті, ростуть і сьогодні. Поряд з новими будинками тут можна побачити чудові архітектурні споруди, які зведені мастрами минулого.

Місто заснували вулиці Галицька, яка до сьогодні зберегла свою назву, вулиця Радянська, колишня Велика Тисменецька, вулиця Пушкіна, в минулому Середня. На жаль, ми не знаємо всіх колишніх назв вулиць нашого міста, а це ж наша історія.

Місто наше чудове. Якщо пройтись його

скверами, задумуючись над його цікавим минулим, то можна побачити, як любили своє місто городяни. Це підтверджують і диво-будинки по вулиці Шевченка біля парку культури і відпочинку та приміщення обласної бібліотеки ім. Івана Франка по вулиці Панфіловців, а також комплекс будівель в районі краєзнавчого музею, колишньої ратуші.

Йдуть роки, розростається-розширюється наше місто, утворюються нові мікрорайони, але затишок старих вулиць завжди заспокоює, навіряє на роздуми про минуле і майбутнє.

Володимир Юрків.

Учень 10-Б класу СШ N 23.

Ганнуся Яковенчук закінчила Івано-Франківську школу-інтернат №1. Навчалася у педагогічному класі, очевидно, це і привело допитливу дівчину до нашого університету. Майбутній фах студентки — філологія, тому окрім навчання, яке займає

більшу половину часу вона ще працює керівником літературно-краєзнавчого гуртка в середній школі №23. У ньому займається 15 хлопчиків і дівчаток, тематика занять цікава, і різноманітна: це розповіді про письменників Прикарпаття, їх громадську діяльність і літературну спадщину, ознайомлення з культурними і духовними надбаннями нашого краю, з його традиціями та звичаями, екскурсії в краєзнавчий та літературний музеї Прикарпаття.

Охоче ділиться студентка — педагог із вихованцями розповідями про свого славного земляка всесвітньовідомого поета, народного депутата України Дмитра Павличка. А ще мріє повести своїх вихованців у похід місцями славних опришків Олекси Довбуша та організувати цікаву поїздку по "літературному" Прикарпаттю.

Ганнуся принципова, вимоглива до себе, постійно удосконалює свої знання з історії і краєзнавства, працює з науковою літературою — так потрібною для підготовки до гурткових занять.

Учні у Яковенчук здібні і обдаровані, це: Левченко Оксана, Криначенко Юра, Савчук Ангеліна, Ведмідь Максим, Шабанов Руслан — всі навчаються у п'ятому "А" класі.

"Сіяти в душі юних любов до свого рідного, батьківського, — вважає Ганна, — це не тільки потреба, а й необхідність, без якої не можна мріяти про моральні засади нації та побудову України".

Дозволю і собі приєднатися до думки студентки, яка вміє логічно і дохідливо донести до дитячих душ красу слова і міць духу нашого народу, започаткувати у своїх слухачів — власне, невідоме "я".

Любомир Кліщ.
Наш кор.

НАШІ АКТИВІСТИ

Студентка —
педагог

Дзвоніть, пишіть, заходьте: м.Івано-Франківськ, вул.Шевченка, 57, 2-й поверх, каб. 209, 207а, тел.: 9-64-41, 9-64-13;

Редакція газети «Alma Mater». Відповідальний за випуск Михайло Косило.

Макет і оформлення Івана Фуштей, фотографії учня 7-го класу СШ № 21 Павлика Валька (Фотостудія «Світлинка»).

Хтось із них повинен був встановити особу потерпілого. Бо, щільком очевидно, він мав місті контактера (або й кількох) серед своїх співвітчизників. Оперативно-пошукові заходи було спрямовано саме в цьому напрямі. Зокрема, опитано, з пред'явленням виявлених у загиблого фотографій, усіх сірійців, котрі навчаються у харківських вузах. І вже об 11-й ранку особу потерпілого вдалося встановити.

Група оперативних працівників, очолювана Ігорем Явтушенком, працювала із студентами-сірійцями інженерно-будівельного інституту. Один із них, Фархан Сарбаст Камаль, упізнав

З'явилися реальні підстави вважати Муамаре Латто причетним до вбивства Махмуда. Якщо так, то діяв він один чи мав співників? Станом на 14 годин 45 хвилин було встановлено, що Махмуд телефонував на квартиру Латто, там знаходилося ще кілька студентів-сірійців. А саме — троє з Ростова, один з Полтави. Негайно за цими адресами виїхали працівники карного розшуку управління УВС Харкова. Через кілька годин вони повідомили: все сходиться. Ймовірні вбивці — Муамаре Латто і Хайсам Мухамед Хадж.

Із свідчень ростовських і

Але людину до життя не повернути...

Хто ж був отой Ахмед Халіль Махмуд, для чого приїжджав в нашу країну? З'ясувалося, що він — безробітний, мав велику сім'ю. Мета поїздки — комерційна. І це була вже друга його поїздка на Україну. У березні він «гостював» у Харкові. Разом з Латто і Хайсамом вони байдюкували, гуляли з пов'язями. Як видно, сподобалося... Є також припущення, що Махмуд транзитом через Харків і Курськ мав намір «вийти» на Москву, а звідти вже шукати і знайти «коридор» для нелегального від'їзду до Данії. Не судилося: земляки зазіхнули на значну суму доларів, якими десь розжився Ахмед. Ділитися ними, як видно, він не захотів. І його позбавили їх... разом з життям.

Доречі, справа ледь не набула політичного забарвлення. Адже вбивство Махмуда дехто в сірійському посольстві в Москві ладен був віднести на рахунок... української мафії. Могли виникнути дипломатичні ускладнення. І тільки надоперативна робота працівників карного розшуку УВС Харкова не дала зчинитися дипломатичній колотнечі. Варто зазначити, що працівники сірійського посольства, які прибули до Харкова, одержали неспростовні докази; злочин — на совісті їх співгромадян. Було відзначено і високий професіоналізм українських фахівців органів правопорядку.

(Сторопано із часопису «Масло України»).

Пара у

Для координації дій

З метою відрядження взаємодії в координації зусиль у боротьбі з корупцією і організованого злочинства, визначених дійових заходів на пріоритетних напрямках своєї діяльності в сучасних умовах в Івано-Франківську на зональній нараді побували керівники міських та районних підрозділів восьми обласних УСБУ західного регіону республіки.

В нараді взяли участь заступник голови СБУ генерал-майор Г. Федяк, керівники провідних підрозділів центрального апарату та обласних управлінь. Перед присутніми виступив голова Івано-Франківської обласної Ради народних депутатів С. Волковецький.

Делегати Івано-Франківського УСБУ.

загиблого. Ним був Ахмед Халіль Махмуд, 1961 року народження, мешканець міста Камишлі (Сірія). У Харкові опинився проїздом до Курська, де вчиться його небіж.

Зі свідчень Фархана Сарбаста Камала:

У суботу, десь близько 21-ої години, йому подзвонив А. Х. Махмуд і вони домовились про зустріч Фархана на квартирі. Прїбувши, Ахмед почав розпитувати про своїх знайомих — Муамаре та Хайсама, які також навчалися у Харкові. Камаль допоміг дізнатися, який номер телефону Муамаре і Ахмед подзвонив йому. Вони домовились, що прибулий їде до нього. А місцем зустрічі має бути станція метро «Студентська». Фархан провів гостя до зупинки таксі, пояснив водієві, куди їхати (Махмуд не знав російської мови) і заплатив за проїзд. Це було о 23 годині 30 хвилин. Пість поспішав назустріч... власній смерті. Недільного дня дочекатися йому не судилося...

На 14-ту годину 11 квітня було встановлено ще одну особу: Муамаре Латто, студента харківського фармацевтичного інституту. Він визнав, що розмовляв по телефону з Махмудом, домовлявся про зустріч з ним. Але твердив, що той, мовляв, на умовлене місце (станція метро «Студентська») не приїхав. Однак оперативники звернули увагу на свіжий поріз на його руці, при огляді особистих речей Латто на взутті виявили сліди крові. Від нього зажадали пояснень. Латто пояснив це тим, що вранці на центральному ринку міняв долари на карбованці, його намагалися обдурити — виїхала сварка, зчинилася бійка...

Ця версія виглядала наївно і непереконливо. Однак треба було все перевірити. Взуття взяли для проведення експертизи. Латто тимчасово затримали.

полтавських студентів-сірійців:

10 квітня десь о 23 годині 30 хвилин, коли вони були на квартирі свого земляка Латто, йому зателефонували. Розмова велася арабською мовою. Невдовзі по тому Латто і Хадж виїхали, нікому нічого не сказавши. А повернулися лише вранці, 11 квітня. Одяг у них був закривавлений. На запитання земляків пояснили — сталася бійка при спробі продажу доларів... Куртку зі слідами крові віддали землякові, що навчався у Полтаві. По тому всі розїхалися...

Куртку було взято на експертизу. Вона встановила: кров на взутті і куртці співпадає з групою крові вбитого. Результати експертизи представили Латто. Муамаре зізнався, що Махмуда вбив Хадж, а він був при цьому.

У точний ланцюг розслідування точно лягло і свідчення таксиста, особу якого було встановлено на 15 годину 30 хвилин 11 квітня. Він засвідчив, що підвіз араба до станції метро «Студентська». Там нього в машину сіли ще двоє арабів і на їх вимогу він підвіз їх до парку імені Горького. Жити Махмудові залишилося зовсім недовго...

На підставі доказів і власного зізнання Муамаре Латто було заарештовано. Хайсам Хадж пустився ж навтікача. Він пустився на захід, з метою перейти кордон. Та з Мостиська Львівської області надійшло повідомлення: у готелі «Богдан» мешкає араб, котрий не маючи візи на виїзд, шукає можливість нелегально перейти кордон. Негайно ж було підготовлено й проведено масштабну операцію, в результаті якої злочинцеві не залишилося жодного шансу на втечу. І Хайсам Мухамед Хадж добровільно віддався до рук представників влади.

Винуватців тяжкого злочину виявлено. Справу передано до прокуратури. Суд винесе свій вирок.

Гуцульщина - невелика етнографічна територія на стижку трьох сусідніх областей - Івано-Франківської, Закарпатської та Чернівецької. Але завдяки багатій матеріальній і духовній культурі, створеній багатьма поколіннями гуцулів, цей край став згодом відомим. Є тут багато звичайних і незвичайних, але цікавих і неповторних фактів, які роблять Гуцульщину добре знаною в доокіллі.

Фото Василя Джички («Альма Матер»)

**Дорогі першокурсники,
бажаємо успішного навчання!**

**ТРАДИЦІЇ ГАЛИЦЬКОГО ДРУКАРСТВА
В СУЧАСНІЙ КОМП'ЮТЕРНІЙ ТЕХНОЛОГІЇ**

**м. Івано-Франківськ,
вул. Б. Ходовальця, 2,
тел./факс (03422) 24945
E-mail: alfa@akord.ivano-frankivsk.ua**